

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB23 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB23 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 248.  
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb23-txt-shoot-n209.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

**NB23:209**

#

Mynster – og jeg.

Mine Evner, min Flid, mine Præstationer – det veed Mynster meget godt at vurdere. At jeg har arbejdet gratis, er dog vel ingen Forbrydelse, eller Forringelse.

Men just her stikker Ulykken. Mynster er forstenet i den Art Alvor som er: Livets Alvor er at være Embedsmand og hele dette Arrangement. Her er han bønneret. Aldeles som Peer Degn siger: først Degn, saaledes siger M: man begynde med et underordnet Embede, og saa tjene sig op – at En, der Ingenting er, skulde have Betydning det er yderst farefuldt, selv om saa hans Betydning var at forsvare det Bestaaende bedre end vi selv kan.

Dette har jeg godt seet, men i Kjerlighed til en Afdød, og i Beundring for M<sup>s</sup> store Sider, har jeg aldrig henledet Opmærksomheden paa Sligt, men ligegyldig med mig selv stillet Mynster i Fordelen.

Dog Alt gaaer til en Tid. Biskoppen M. og jeg ere ikke væsentligen uenige: han vil forfægte det Bestaaende, jeg møder til den Ende med langt stærkere Vaaben end han har. Men han vil ikke have mig med – fordi jeg er en Privatiserende. For den Sags Skyld har jeg ogsaa talt til ham om en Embeds-Ansættelse ved Pastoralseminarium: det mener han, lader sig ikke gjøre. Han vil have mig til Landsbypræst (hvad jeg selv heller end gjerne i een Forstand vilde) og saaledes have mig borte.

Men tilsidst afstedkommes der Forvirring. Denne Stedighed af Biskop M. gjør, at jeg tilsidst i Folks Forestilling bliver forvandlet til Opposition, uagtet jeg just er det Bestaaendes Forsvarer, i hvilken Henseende jeg trøster mig til at godtgjøre, at M<sup>s</sup> hele Taktik kun er halve Forholdsregler mod mine. Men jeg er Ingenting, jeg arbejder gratis – see det er min Skyld i M<sup>s</sup> Øine.

Dette kan jeg ikke bestandigt lade gaae saaledes hen. Derfor maa jeg engang bede Dem, der ville holde paa det Bestaaende, at agte paa mine Skrifter; thi jeg kan dog ikke troe, at de ogsaa skulle være saa hildede, at de ikke ville erkjende en hensigtsmæssig Taktik, fordi jeg er – Ingenting, hvad der endog, religieust, er et plus for mig, nemlig ikke at jeg er en Dagdriver, men vel en af de Flittigste, og saa er det for egen Regning.

#